

пустна позицията си и се оттегли към с. Стомонецъ.

Върху дѣйствиата на 13-то число могат да се направятъ слѣдующитѣ забѣлѣжки:

1) Рѣшението на генералъ Радецки да атакува и овладѣе Зелената височина бѣше твърдѣ цѣлесъобразно и умѣстно, но силитѣ, назначени за тѣзи цѣль, *бѣха пакъ твърдо незначителни*. На 13-то число бѣха пристигнали почти всички подкрѣпленя, и генералъ Радецки располагаше на Шипченскитѣ върхове съ около 22 хиляди души, отъ които половината съвсѣмъ прѣсни войски. Отъ друга страна, Сюлейманъ паша биде до крайностъ изнуренъ и едва ли можеше да се очаква, че той ще прѣдприеме нѣкои нови и серьозни настѣпателни дѣйствиа. Това можеше да се констатира по твърдѣ непрѣшнителнитѣ турски дѣйствиа и атаки на 12-то число. Ако на 9-то число, 7500 души, можиха да се удържатъ срѣщу всичкитѣ атаки на турцитѣ, когато силитѣ имъ бѣха прѣсни, чини ни се, че сега всѣкакви опасения бѣха неумѣстни. При тѣзъ условия, можеше смѣло да се оставятъ на прѣвала 10 — 12 хиляди души, а 8—10 хиляди да се пустнатъ, и при туй изведнѣжъ, за атаката и овладѣванието, както на Зелената, тѣй и особено на Малупската височини. Ако, когато се зачу стрѣлбата въ гърба на Малуша, генералъ Радецки бѣше испратилъ изведнѣжъ цѣлия Подолски и Волински полкове, увѣрени сме, че къмъ 9—10 часа двѣтѣ помѣнати височини щѣха веднѣжъ за винаги да минатъ въ рѣцетѣ на руситѣ и положението на Сюлейманъ паша на Шипка изведнѣжъ ставаше твърдѣ трудно. Въмѣсто това, ний виждаме, че най-бапрѣдъ се испращатъ само 11 роты, сетнѣ къмъ тѣхъ се присѣдиняватъ къмъ 12 часа още 5, а подиръ това се почва крайно неудобната въ боя смѣна на частитѣ.

2) Колоната на полковникъ Липински се съставлява отъ отдѣлни роты и баталиони на цѣли четири части. Естествено е при тѣзи условия, че между тѣхъ не-